

PRESUDA SUDA

15. svibnja 1997.(*)

„Članak 52. Ugovora o EEZ-u – Sloboda poslovnog nastana trgovačkih društava – Oporezivanje dohotka podružnica – Raspodjela prihoda”

U predmetu C-250/95,

povodom zahtjeva za prethodnu odluku na temelju članka 177. Ugovora o EZ-u, koji je uputio Conseil d'État du Grand-Duché de Luxembourg (Državno vijeće Velikog Vojvodstva Luksemburga) u sporu koji se vodi pred tim sudom između

Futura Participations SA,

Singer

i

Administration des Contributions,

o tumačenju članka 52. Ugovora o EEZ-u,

SUD,

u sastavu: G. C. Rodríguez Iglesias, predsjednik, J. C. Moitinho de Almeida, J. L. Murray i L. Sevón (predsjednici vijeća), P. J. G. Kapteyn, C. Gulmann, D. A. O. Edward (izvjestitelj), J.-P. Puissochet, H. Ragnemalm, M. Wathelet i R. Schintgen, suci,

nezavisni odvjetnik: C. O. Lenz,

tajnik: H. von Holstein, zamjenik tajnika,

uzimajući u obzir pisana očitovanja koja su podnijeli:

- za Futura Participations SA i Singer, Jean Kauffman, odvjetnica iz Odvjetničke komore u Luxembourg, u
- za francusku vladu, Catherine de Salins, pomoćnica ravnatelja u Upravi za pravne poslove Ministarstva vanjskih poslova, i Frédéric Pascal, upućen u tu upravu iz središnje administracije, u svojstvu agenata,
- za luksemburšku vladu, Nicolas Schmit, ravnatelj Uprave za međunarodne gospodarske odnose i suradnju Ministarstva vanjskih poslova, u svojstvu agenta,

- za vladu Ujedinjene Kraljevine, Lindsey Nicoll iz Treasury Solicitor's Departmenta, u svojstvu agenta,
- za Komisiju Europskih zajednica, H el ene Michard i Enrico Traversa iz pravne službe Komisije, u svojstvu agenata,

uzimajući u obzir izvještaj za raspravu,

saslušavši na raspravi od 24. rujna 1996. usmena očitovanja koja su podnijeli Futura Participations SA i Singer, koje je zastupala Jean Kauffman, luksembur ska vlada, koju je zastupao Patrick Kinsch, odvjetnik iz Odvjetničke komore u Luxembourg, vlada Ujedinjene Kraljevine, koju su zastupali Lindsey Nicoll i David Anderson, *barrister* i Komisija, koju je zastupala H el ene Michard,

saslušavši mišljenje nezavisnog odvjetnika na raspravi odr žanoj 5. studenoga 1996.,

donosi sljedeću

Presudu

- 1 Presudom od 12. srpnja 1995., koju je Sud zaprimio 19. srpnja 1995., Conseil d' tat du Grand-Duch  de Luxembourg (Državno vijeće Velikog Vojvodstva Luksemburga) uputio je Sudu na temelju članka 177. Ugovora o EZ-u zahtjev za prethodnu odluku o tumačenju članka 52. Ugovora o EEZ-u koji je postao Ugovor o EZ-u.
- 2 Zahtjev je upućen u okviru spora između (a) Futura Participations SA (u daljnjem tekstu: Futura), društva sa sjedištem u Parizu i (ii) njegove luksembur ske podružnice Singer (u daljnjem tekstu: Singer) s jedne strane te luksembur skih poreznih tijela s druge strane, a odnosi se na utvrđivanje osnovice za određivanje obveze Singera da plati porez na dohodak za 1986. godinu.
- 3 Člankom 4. stavkom 2. sporazuma sklopljenog 1. travnja 1958. između Francuske i Velikog Vojvodstva Luksemburga u svrhu izbjegavanja dvostrukog oporezivanja i uspostavljanja pravila za međusobnu upravnu pomoć u pitanjima poreza na prihod i na kapital (u daljnjem tekstu: sporazum) propisuje se da kada poduzeće ima stalnu poslovnu jedinicu u obje države potpisnice sporazuma, svaka država oporezuje samo prihod proizašao iz aktivnosti stalne poslovne jedinice smještene na njezinu državnom području. U smislu spomenutog sporazuma o dvostrukom oporezivanju, podružnica čini stalnu poslovnu jedinicu ( lanak 2. stavak 3. točka 2. podtočka (b)).
- 4 U skladu s člancima 159. i 160. luksembur skog Zakona o oporezivanju dohotka od 4. prosinca 1967. (u daljnjem tekstu: Luksembur ski zakon), sva kolektivna tijela obveznici su poreza na dohodak.

- 5 Kolektivnim tijelima prema kojima se postupa kao prema rezidentima Luksemburga porez na dohodak naplaćuje se u načelu za sav njihov prihod, bez obzira na to gdje je ostvaren (članak 159. stavak 2. Luksemburškog zakona). Međutim, ako ta tijela ostvare prihod izvan Luksemburga, odobravaju im se određena izuzeća u svrhu izbjegavanja dvostrukog oporezivanja. Stoga se, kada se primjenjuje međunarodni sporazum o dvostrukom oporezivanju, iznos prihoda ostvarenog u inozemstvu izuzima od oporezivanja u Luksemburgu (članak 134. Luksemburškog zakona). Ako takav sporazum ne postoji, rezidentni porezni obveznik mora platiti porez u Luksemburgu na sav prihod ostvaren u inozemstvu, umanjen za iznos poreza koji je već platio u inozemstvu na prihod o kojem je riječ (članak 134.bis Luksemburškog zakona).
- 6 U skladu s člankom 109. stavkom 2. Luksemburškog zakona, rezidentni porezni obveznici mogu od ukupnog iznosa svojeg neto prihoda oduzeti i gubitke prenesene iz prethodnih godina, pod uvjetom da su vodili „uredno knjigovodstvo tijekom financijske godine u kojoj su ti gubitci nastali” (članak 114. stavak 2. točka 3. Luksemburškog zakona).
- 7 Što se tiče kolektivnih tijela prema kojima se postupa kao prema nerezidentima, oporezuje se samo prihod „ostvaren na licu mjesta”, odnosno prihod koji su izravno ili neizravno ostvarile njihove stalne poslovne jedinice smještene u Luksemburgu (članak 160. stavak 1. Luksemburškog zakona).
- 8 Nerezidentni porezni obveznici nisu obvezni voditi odvojeno knjigovodstvo za aktivnosti koje izvršavaju u Luksemburgu. Ako ne vode odvojeno knjigovodstvo, imaju pravo odrediti iznos prihoda oporezivog u Luksemburgu na temelju raspodjele ukupnog prihoda, pri čemu se smatra da je dio tog prihoda proizašao iz aktivnosti poreznog obveznika u Luksemburgu.
- 9 Nadalje, člankom 157. stavkom 2. Luksemburškog zakona nerezidentnim poreznim obveznicima omogućava se da od ukupnog neto prihoda oduzmu gubitke prenesene iz prethodnih godina, „pod uvjetom da su ekonomski povezani s prihodom ostvarenim na licu mjesta i da se knjige vode u zemlji”. Luksemburška vlada potvrdila je na raspravi da se, kako bi se ispunio taj uvjet, knjige o aktivnostima koje je porezni obveznik izvršio u Luksemburgu moraju voditi u skladu s odgovarajućim luksemburškim pravilima (u daljnjem tekstu: uredno knjigovodstvo).
- 10 Budući da Singer nije vodio uredno knjigovodstvo za 1986., oporezivi prihod za tu godinu utvrdio je na temelju raspodjele ukupnog prihoda Future. U poreznoj prijavi za tu godinu ta je podružnica zatražila od poreznih tijela i prebijanje gubitaka u iznosu većem od 23 000 000 LUF nastalih između 1981. i 1986., prihodom iz 1986. Budući da Singer ni za to razdoblje nije vodio uredno knjigovodstvo, iznos tih gubitaka također je utvrđen na temelju raspodjele svih gubitaka Future u tom razdoblju.
- 11 Luksemburška porezna tijela odbila su predloženo prebijanje zato što prema luksemburškom pravu nerezidentni porezni obveznici mogu prenijeti gubitak u sljedeću godinu samo ako su ispunili uvjete iz članka 157. stavka 2. Luksemburškog zakona, a ne „na temelju raspodjele”. Tu je odluku 14. srpnja 1993. potvrdio Directeur des Contributions.

12 Futura i Singer podnijeli su stoga žalbu Conseilu d'État (Državno vijeće), zahtijevajući izmjenu ili poništenje odluke. U tom postupku tvrdili su da se odbijanjem prebijanja predmetnih gubitaka ugrožava sloboda poslovnog nastana zajamčena člankom 52. Ugovora.

13 Stoga je Conseil d'État (Državno vijeće) odlučio prekinuti postupak i postaviti Sudu sljedeće prethodno pitanje:

„Jesu li članak 157. Zakona o oporezivanju dohotka i, ukoliko je potrebno, članak 4. i drugi podstavak članka 21. stavka 2. Sporazuma o dvostrukom oporezivanju između Francuske i Luksemburga u skladu s člankom 52. Ugovora o EEZ-u, budući da oni primjenu odredaba o prenošenju gubitaka u sljedeću godinu za nerezidentne porezne obveznike sa stalnom poslovnom jedinicom u Luksemburgu uvjetuju zahtjevom da ti gubitci budu povezani s prihodom ostvarenim u Luksemburgu te da se ondje vodi i uredno knjigovodstvo te drže poslovne knjige?“

O dopuštenosti prethodnog pitanja

14 Prema tvrdnji francuske vlade, presuda o kojoj je riječ ne sadržava dovoljno informacija o činjeničnom i pravnom okviru glavnog postupka, tako da države članice ne mogu podnijeti očitovanja o predmetu niti Sud može dati koristan odgovor sudu koji je uputio zahtjev. Stoga ona smatra da zahtjev za prethodnu odluku treba proglasiti nedopuštenim.

15 Kao što je nezavisni odvjetnik istaknuo u točkama 21. i 22. svojeg Mišljenja, sve informacije potrebne za procjenu činjeničnog i pravnog okvira ovog predmeta jasno proizlaze iz formulacije postavljenog pitanja i iz same odluke kojom se upućuje zahtjev za prethodnu odluku. Zahtjev za prethodnu odluku je prema tome dopušten.

O prethodnom pitanju

16 Sud koji je uputio zahtjev u biti pita je li članku 52. Ugovora protivno da država članica uvjetuje prenošenje prošlih gubitaka koje traži porezni obveznik koji ima podružnicu u toj državi, ali nije rezident te države, zahtjevom da ti gubitci budu ekonomski povezani s prihodom koji je porezni obveznik ostvario u toj državi te da je porezni obveznik u financijskoj godini u kojoj su ti gubitci nastali vodio i držao u toj državi knjige o aktivnostima koje je ondje izvršavao, i to u skladu s odgovarajućim nacionalnim pravilima.

17 Stoga je prenošenje gubitaka u sljedeću godinu podložno dvama uvjetima koji će se ispitati pojedinačno: jedan se odnosi na postojanje ekonomske veze, a drugi na vođenje knjiga. Dok se prvi uvjet tiče stavaka koje se mogu uzeti u obzir pri izračunu iznosa poreza, drugi se tiče samo dopuštenih dokaza pri izradi tog izračuna.

Prvi uvjet: postojanje ekonomske veze

18 Prvi je uvjet da gubitci koji se prenose u sljedeću godinu moraju biti ekonomski povezani s prihodom ostvarenim u državi članici oporezivanja, što znači da se

prenijeti mogu samo gubitci proizašli iz aktivnosti nerezidentnog poreznog obveznika u toj državi.

- 19 Premda je izravno oporezivanje u nadležnosti država članica, one prema ustaljenoj sudskoj praksi ipak moraju provoditi tu nadležnost u skladu s pravom Zajednice te stoga izbjegavati svaku otvorenu ili prikrivenu diskriminaciju na temelju državljanstva (presude od 14. veljače 1995., Schumacker, C-279/93, Zb., str. I-225., t. 21. i 26.; od 11. kolovoza 1995., Wielockx, C-80/94, Zb., str. I-2493., t. 16.; i od 27. lipnja 1996., Asscher, C-107/94, Zb., str. I-3089., t. 36.).
 - 20 U ovom predmetu Luksemburški zakon propisuje da je sav prihod rezidentnih poreznih obveznika oporeziv i da osnovica za određivanje poreza nije ograničena na njihove aktivnosti u Luksemburgu. Slijedom toga, premda postoje izuzeća prema kojima dio njihova prihoda ili čak u nekim slučajevima sav njihov prihod ostvaren izvan Luksemburga ne podliježe plaćanju poreza u toj državi, osnovica za određivanje poreza za rezidentne porezne obveznike u svakom slučaju uključuje dobit i gubitak koji proizlaze iz aktivnosti izvršenih u Luksemburgu.
 - 21 S druge strane, u svrhu izračuna osnovice za određivanje poreza za nerezidentne porezne obveznike, pri izračunu poreza koji su oni obvezni platiti u toj državi uzimaju se u obzir samo dobit i gubitak koji proizlaze iz aktivnosti izvršenih u Luksemburgu.
 - 22 Ne može se smatrati da takav sustav, koji je usklađen s fiskalnim načelom teritorijalnosti, sadržava bilo otvorenu bilo prikrivenu diskriminaciju, koja je zabranjena Ugovorom.
- Drugi uvjet: vođenje knjiga***
- 23 Drugi je uvjet da je tijekom financijske godine u kojoj su nastali gubitci koje porezni obveznik želi prenijeti u sljedeću godinu on morao voditi knjige povezane s aktivnostima koje je izvršavao u državi članici oporezivanja, i to u skladu s odgovarajućim nacionalnim pravilima koja su se primjenjivala tijekom te godine.
 - 24 Taj uvjet može, u smislu članka 52. Ugovora, ograničavati slobodu poslovnog nastana trgovačkog društva prema kojem se, u smislu članka 58. Ugovora, treba postupati jednako kao i prema fizičkoj osobi koja je državljanin te države članice, ako to društvo želi osnovati podružnicu u državi članici različitoj od države u kojoj ima sjedište.
 - 25 To u praksi znači da ako takvo trgovačko društvo želi prenijeti gubitke koje je proizvela njegova podružnica ono mora, osim vlastitih knjiga koje mora voditi sukladno pravilima o obračunavanju poreza u državi članici u kojoj ima sjedište, voditi odvojene knjige za aktivnosti podružnice, u skladu s pravilima o obračunavanju poreza koja se primjenjuju u državi u kojoj je osnovao podružnicu. Osim toga, te odvojene knjige ne vode se u sjedištu društva, nego u mjestu poslovnog nastana njegove podružnice.
 - 26 Slijedom toga, nametanje takvog uvjeta, koji posebno utječe na društva s podružnicama u drugim državama članicama, u načelu je zabranjeno člankom 52.

Ugovora. Drugi bi slučaj bio samo kada bi ta pravila slijedila legitimni cilj sukladan s Ugovorom te kad bi bila opravdana važnim razlozima u općem interesu. No, čak i u takvom slučaju, primjena navedenih pravila morala bi svejedno biti prikladna za osiguravanje ostvarivanja predmetnog cilja, a ne bi smjela prekoračiti ono što je nužno za postizanje tog cilja (vidi u tom smislu presude od 30. studenoga 1995., Gebhard, C-55/94, Zb., str. I-4165., t. 37.; od 31. ožujka 1993., Kraus, C-19/92, Zb., str. I-1663., t. 32.; i od 15. prosinca 1995., Bosman, C-415/93, Zb., str. I-4921., t. 104.).

- 27 U ovom predmetu luksemburška vlada i vlada Ujedinjene Kraljevine navode da je nacionalna mjera, kakva je ona koja čini drugi uvjet, nužna kako bi porezna tijela države članice mogla utvrditi iznos oporezivog dohotka u toj državi članici.
- 28 Luksemburška vlada objašnjava da njezino nacionalno pravilo prema kojem se od nerezidentnog poreznog obveznika zahtijeva da tijekom godine u kojoj je proizveo gubitke koje želi prenijeti u sljedeću godinu vodi uredno knjigovodstvo o svojim aktivnostima u Luksemburgu predstavlja uvjet dokazivanja koji je opravdan time što se dotičnu državu mora uvjeriti da su gubici koje porezni obveznik želi prenijeti u sljedeću godinu uistinu proizašli iz njegovih aktivnosti u Luksemburgu te da iznos gubitaka odgovara, prema luksemburškim pravilima o izračunu prihoda i gubitaka koja su se primjenjivala u godini u kojoj su gubici nastali, iznosu gubitaka koje je taj porezni obveznik uistinu proizveo.
- 29 Luksemburška vlada nadalje objašnjava da se od poreznih obveznika zahtijeva da vode uredno knjigovodstvo u Luksemburgu tijekom odgovarajuće godine zato što se time omogućava luksemburškim poreznim tijelima da u bilo kojem trenutku provjere te knjige.
- 30 Komisija s druge strane tvrdi da su ciljevi koji se žele postići drugim uvjetom legitimni u pogledu Ugovora, ali da taj uvjet nije nužan za njihovo ostvarenje. Po mišljenju Komisije luksemburška tijela mogu utvrditi iznos gubitaka uvidom u knjige koje nerezidentni porezni obveznik vodi u mjestu u kojem ima sjedište. Osim toga, u skladu s Direktivom Vijeća 77/799/EEZ od 19. prosinca 1977. o međusobnoj pomoći nadležnih tijela država članica u području izravnog oporezivanja (SL L 336, 1977., str. 15.), ta tijela mogu uvijek stupiti u vezu s tijelima druge države članice kako bi dobila informacije potrebne za određivanje poreza koji mora platiti porezni obveznik.
- 31 Sud je već više puta presudio da je učinkovitost fiskalnog nadzora važan razlog u općem interesu kojim se može opravdati ograničavanje ostvarivanja temeljnih sloboda zajamčenih Ugovorom (vidjeti na primjer presudu od 20. veljače 1979., takozvanu „Cassis de Dijon”, REWE-Zentral, C-120/78, Zb., str. 649., t. 8.). Stoga država članica može primijeniti mjere koje omogućavaju jasno i precizno utvrđivanje iznosa oporezivog prihoda u toj državi kao i iznosa gubitaka koji se mogu prenijeti u sljedeću godinu.
- 32 Prema trenutačnom stanju prava Zajednice i suprotno tvrdnji Komisije, ciljevi koji se žele postići drugim uvjetom ne bi se ostvarili kada bi luksemburška tijela u svrhu utvrđivanja iznosa koji čine osnovicu za određivanje poreza morala tražiti uvid u

knjige koje nerezidentni porezni obveznik vodi prema pravilima neke druge države članice.

- 33 Odredbe u svrhu usklađivanja nacionalnih pravila o utvrđivanju osnovice za određivanje izravnih poreza do danas nisu propisane. Slijedom toga, svaka država članica donosi vlastita pravila o utvrđivanju dobiti, prihoda, izdataka, odbitaka i izuzeća kao i iznosa povezanih s njima koji se mogu uključiti u izračun oporezivog prihoda ili gubitaka koji se mogu prenijeti u sljedeću godinu.
- 34 U tom smislu nije važno to što se člankom 54. stavkom 3. točkom (g) Ugovora jamči stupanj koordinacije pravila o godišnjim financijskim izvještajima određenih oblika trgovačkih društava. Čak i ako se u izvještajima društava sastavljenim u skladu sa zajedničkim pravilima pravi razlika između aktivnosti raznih podružnica jednog društva – a ta pravila to ne zahtijevaju – brojke navedene u tim izvještajima za svaku od njih ne moraju nužno biti relevantne za izračun njihove porezne osnovice.
- 35 Stoga nema jamstva da će financijski izvještaji trgovačkog društva sastavljeni u skladu sa zajedničkim koordiniranim pravilima ili izvještaji sastavljeni s ciljem utvrđivanja osnovice za određivanje poreza u državi članici u kojoj to društvo ima sjedište sadržavati relevantne brojke u pogledu iznosa prihoda na koji se naplaćuje porez i gubitaka koji se mogu prenijeti u sljedeću godinu u drugoj državi članici u kojoj to društvo ima podružnicu.
- 36 Međutim, ostaje za ispitati prekoračuju li zahtjevi drugog uvjeta ono što je nužno za utvrđivanje iznosa gubitaka koji se mogu oduzeti od prihoda koji je porezni obveznik ostvario tijekom financijske godine koja je uslijedila nakon godine u kojoj je proizveo te gubitke.
- 37 U skladu s luksemburškim pravom nerezidentni porezni obveznici u pravilu nisu obvezni voditi uredno knjigovodstvo povezano sa svojim aktivnostima u Luksemburgu, tako da su se luksemburška tijela u načelu odrekla svake mogućnosti provjeravanja njihovih poslovnih knjiga.
- 38 Nerezidentni je porezni obveznik samo u slučaju kada zatraži dopuštenje za prenošenje gubitaka koje je proizveo u prethodnoj godini obvezan dokazati da je u tom razdoblju vodio – i to u Luksemburgu – uredno knjigovodstvo povezano sa svojim aktivnostima u toj državi.
- 39 Međutim, nakon što on postavi takav zahtjev, jedini je interes luksemburških tijela jasno i precizno utvrditi odgovara li, prema luksemburškim pravilima o izračunu prihoda i gubitaka koja su se primjenjivala u financijskoj godini u kojoj su ti gubitci nastali, iznosu gubitaka koje je taj porezni obveznik uistinu proizveo u Luksemburgu. Slijedom toga, ako porezni obveznik jasno i precizno dokaže iznos gubitaka o kojima je riječ, luksemburška tijela ne mogu mu zabraniti da ih prenese u sljedeću godinu zbog toga što u dotičnoj godini nije u Luksemburgu vodio uredno knjigovodstvo o svojim aktivnostima u toj državi.

- 40 U situaciji koja se pojavljuje u ovom predmetu nije nužno da sredstva pomoću kojih nerezidentni porezni obveznik može dokazati iznos gubitaka koje želi prenijeti u sljedeću godinu budu ograničena na sredstva propisana luksemburškim pravom.
- 41 U skladu s Direktivom 77/799, nadležna tijela jedne države članice uvijek mogu tražiti od nadležnih tijela druge države članice da im pruže sve informacije koje će im omogućiti da u odnosu na propise koje moraju primijeniti utvrde točan iznos poreza na dohodak koji će naplatiti od poreznog obveznika s prebivalištem u toj drugoj državi članici.
- 42 Međutim, činjenica da država članica dopušta nerezidentnim poreznim obveznicima da utvrde iznos svojeg oporezivog dohotka na temelju raspodjele ukupnog prihoda ne znači da je ona obvezna prihvatiti izračun iznosa gubitaka koji se žele prenijeti u sljedeću godinu na temelju raspodjele ukupnih gubitaka. S obzirom na to da metoda raspodjele uključuje nepreciznosti, država članica nije obvezna odrediti oporezivu osnovicu poreznog obveznika samo uporabom te metode.
- 43 S obzirom na sva navedena razmatranja, na pitanje postavljeno Sudu valja odgovoriti da članku 52. Ugovora nije protivno da država članica uvjetuje prenošenje prošlih gubitaka koje traži porezni obveznik koji ima podružnicu na području te države, ali nije njezin rezident, zahtjevom da ti gubitci budu ekonomski povezani s prihodom koji je porezni obveznik ostvario u toj državi, pod uvjetom da se porezni obveznici koji su rezidenti te države ne stavljaju u povoljniji položaj. S druge strane, tom članku protivno je da se prenošenje gubitaka u sljedeću godinu uvjetuje zahtjevom da je porezni obveznik u godini u kojoj je proizveo te gubitke, u skladu s odgovarajućim nacionalnim pravilima, vodio poslovne knjige o svojim tamošnjim aktivnostima i držao ih u toj državi. Država članica o kojoj je riječ može međutim zahtijevati od nerezidentnog poreznog obveznika da jasno i precizno dokaže da iznos gubitaka za koje tvrdi da je proizveo odgovara, prema nacionalnim pravilima o izračunu prihoda i gubitaka koja su se primjenjivala u dotičnoj financijskoj godini, iznosu gubitaka koje je taj porezni obveznik uistinu proizveo u toj državi.

Troškovi

- 44 Troškovi francuske i luksemburške vlade, vlade Ujedinjene Kraljevine i Komisije Europskih zajednica, koje su podnijele očitovanja Sudu, ne nadoknađuju se. Budući da ovaj postupak ima značaj prethodnog pitanja za stranke glavnog postupka pred nacionalnim sudom koji je uputio zahtjev, na tom je sudu da odluči o troškovima postupka.

Slijedom navedenog,

SUD,

odlučujući o pitanju koje mu je Conseil d'État du Grand-Duché de Luxembourg (Državno vijeće Velikog Vojvodstva Luksemburga) uputio presudom od 12. srpnja 1995., odlučuje:

Članku 52. Ugovora o EZ-u nije protivno da država članica uvjetuje prenošenje prošlih gubitaka koje traži porezni obveznik koji ima podružnicu na području te države, ali nije njezin rezident, zahtjevom da ti gubici budu ekonomski povezani s prihodom koji je porezni obveznik ostvario u toj državi, pod uvjetom da se porezni obveznici koji su rezidenti te države ne stavljaju u povoljniji položaj. S druge strane, tom je članku protivno da se prenošenje gubitaka u sljedeću godinu uvjetuje zahtjevom da je porezni obveznik u godini u kojoj su ti gubici nastali, u skladu s odgovarajućim nacionalnim pravilima, vodio poslovne knjige o svojim tamošnjim aktivnostima i držao ih u toj državi. Međutim, država članica o kojoj je riječ može zahtijevati od nerezidentnog poreznog obveznika da jasno i precizno dokaže da iznos gubitaka za koje tvrdi da je proizveo odgovara, prema nacionalnim pravilima o izračunu prihoda i gubitaka koja su se primjenjivala u dotičnoj financijskoj godini, iznosu gubitaka koje je taj porezni obveznik uistinu proizveo u toj državi.

Objavljeno na javnoj raspravi u Luxembourg 15. svibnja 1997.

[Potpisi]

* Jezik postupka: francuski